

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Constitvtiones Societatis Iesv

Ignacio <de Loyola>

Romae, 1570

De Iis, Qvæ Ad Obedientiam pertinent. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68489](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68489)

S E X T A P A R S

DE IIS, QUI ADMISSI,

ET IN CORPVS SOCIE-

tatis cooptati sunt; quod ad
ipsorum personas attinet.

DE IIS, QUÆ AD OBE-

dientiam pertinent.

Cap. i.

VILLI, qui iam ad professionem,
vel in Coadiutores formatos admis-
si sunt, vberiori cum fructu iuxta
nostrum Institutum diuino serui-
tio, & proximorum auxiliis se im-
pendant; aliqua in seipsis observa-

re debent; quorum præcipua licet ad ea vota, quæ
Deo & Creatori nostro iuxta litteras Apostolicas ob-
tulerunt, reducantur; de illis tamen, vt magis & de-
clarentur, & commendentur, in hac sexta Parte dice-
tur. Et quoniam quæ ad votum Castitatis pertinet,
interpretatione non indigent; cum constet, quàm sit
perfectè obseruanda, nempe enitendo Angelicam
puritatem imitari & corporis, & mentis nostræ inu-
ditia: His suppositis, de sancta Obediètia dicetur;
quam quidem omnes plurimum obseruare, & in
ea excellere studeant; nec solum in rebus obligato-
rijs, sed etiam in alijs; licet nihil aliud, quàm si-

K gnum

gnum voluntatis Superioris sine vlllo expresso præcepto, videretur. Versari autem debet ob oculos De-

**DECLARA-
TIONES**

**IN Sextam Par-
tem.**

**IN CAPVT
I.**

A **H**æ primæ Declarationes, quæ simul cum Constitutionibus promulgantur, eandem, quam illæ, auctoritatem habent; et ita in vtrarumque obseruatione eandem curam adhiberi oportet.

B **H**uiusmodi sunt illæ omnes, in quibus nullum manifestum est peccatum.

C **O**bedientia à nobis inchoata nec dum perfecta studio ce-

us Creator ac Dominus noster, propter quem homini obedientia præstatur: &, vt in spiritu amoris, & non cum perturbatione timoris procedatur, curandum est; ita, vt omnes constanti ani-

mo incumbamus, vt nihil perfectionis, quod diuina gratia consequi possimus, * in absoluta om-

nium Constitutionum obseruatione, * nostrique Instituti peculiari ratione adimplenda prætermittamus: & exactissime omnes

neruos virium nostrarum ad hanc virtutem Obedientiæ in primis Summo Pontifici, deinde Superioribus Societatis exhibendam

intendamus; ita, * vt omnibus in rebus, ad quas potest cum charitate se Obedientia extendere, * ad

eius vocem perinde, ac si à Christo Domino egrederetur (quandoquidem ipsius loco, ac pro ipsius amore & reuerentia obedientiam præstamus) quàm promptis-

simi simus, re quauis, atque adeo

celeriter

leriter obediendi relicta; ad cum scopum vires omnes ac intentionem in Domino conuertendo;

C* vt sancta Obedientia tum in executione, tum in voluntate, tum in intellectu sit in nobis semper omni ex parte perfecta; cum magna celeritate, spirituali gaudio, & perseuerantia, quidquid nobis iniunctum fuerit, obeundo; omnia iusta esse, nobis persuadendo; omnem sententiam ac iudicium nostrum contrarium cæca quadam obedientia abnegando; & id quidem in omnibus, quæ à Superiore disponuntur, vbi definiri non possit (quemadmodum dictum est) aliquod peccati genus intercedere. Et sibi quisque persuadeat, quod qui sub Obedientia viuunt, se ferri ac regi à diuina Prouidentia per Superiores suos, sinere debent, perinde, ac si cadauer essent; quod quouersus ferri, & quacunque ratione tractari se sinit; vel similiter, atque senis baculus, qui, vbiunque, & quacunque in re velit eo vti, qui eum manu tenet, ei inseruit. Sic enim obediens rem quamcumque, cui eum Superior ad

C § Obedientia, quod ad executionem attinet, tunc præstatur, cum res iussa completur: quod ad voluntatem; cum ille, qui obedit, id ipsum vult, quod qui iubet: quod ad intellectum; cum id ipsum sentit, quod ille; & quod iubetur, bene iuberi existimat: & est imperfecta ea obedientia, in qua præter executionem non est hæc eiusdem voluntatis & sententiæ inter eum, qui iubet, & qui obedit, consensio.

IN CA

K ij auxilium

auxilium totius corporis religionis velit impedere; cum animi hilaritate debet exequi, pro certo habens, quòd ea ratione potius, quam re alia quauis, quam præstare possit propriâ voluntatē ac iudicium diuersum sectando, diuinæ uoluntati respondebit.

Omnibus itidem maxime commendatum sit, ² ut multum reuerentiæ (& præcipuè in interiori homine) suis Superioribus exhibeant, **I E S U M C H R I S T U M** in eisdem considerent, ac reuereantur, eosdem ex animo ut patres in eodem diligant; ac sic in spiritu charitatis in omnibus procedant, ut nihil ex externis uel internis eos celent; quin potius, ut omnia profus intelligant, quò melius in uia salutis & perfectionis se dirigant, optare debent. Et ea de causa omnes tam Professi, quàm formati Coadiutores semel singulis annis (& quoties præterea superiori visum fuerit) ad suas conscientias in confessione, vel secreto, uel alia ratione eidem aperiendas propter magnam eius rei utilitatē (ut in Examine dictum est) parati esse debebunt; tum etiam ad confessionem generalem, quæ ab ultima generali inchoetur, ei, quem Superior sibi substituerit, faciendam.

Deferant omnes ad Superiorem suum res, quæ ³ eis expetendæ occurrerint: nec priuatus quispiam directè, uel indirectè sine eius facultate, & approbatione, à Summo Pontifice, nec ab alio extra Societatem gratiam ullam in suum priuatum, uel alterius usum petat, aut petendam curet: sibi que persuadeat,

persuadeat, si per Superiorem suum, vel cum eius consensu, quod optat, non obtinuerit, ne id quidem ad diuinum seruitium sibi conuenire; & si conuenit, cum Superioris consensu, vt qui Christi Domini nostri locum erga ipsum tenet, id se consecuturum.

DE IIS, QUÆ AD

Paupertatem, quæque eam consequuntur, pertinent.

Cap. II.

PAUPERITAS, vt murus Religionis firmus, diligenda & in sua puritate conseruanda est; quantum diuina gratia aspirate fieri poterit. Et quia humanæ naturæ hostis ad hoc propugnaculum ac refugium debilitandum (quod Deus Dominus noster Religionibus inspirauit contra illum, aliosq; religiosæ perfectionis aduersarios) eniti solet, ea, quæ à primis Fundatoribus bene ordinata fuerant, immutare; per declarationes, vel innouationes, primo illorum spiritui minimè consentaneas: vt quod in nobis situm fuerit, hac parte Societati prospiciamus: Quicumq; *IN CAP. II.*
 in ea professionem emiserint, **A** § *Innouari,*
 se ad innouationem Constitu- *quod ad*
 tionum in ijs, quæ ad Paupertatem pertinet, nihil facturos promittant; nisi aliquo modo pro- *paupertatem atti-*
 net, est relaxari
ad red-
K iij rerum